

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: X., v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., proti povinnému **L. K.**, bývajúcemu v S., o **vymoženie 116,18 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 15 Er 452/2004, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 250/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 9. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 250/2012 **1/ zamietol** návrh oprávnenej na prerušenie konania v odvolacom konaní, ktorým sa podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie domáhala predloženia ňou navrhnutých predbežných otázok týkajúcich sa výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 na rozhodnutie Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev a **2/ potvrdil** uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 12. apríla 2012, č. k. 15 Er 452/2004-43, ktorým bola exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. R. K. vyhlásená za neprípustnú a zastavená [§ 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na nález Ústavného súdu č. IV 181/2011-16, v ktorom boli tieto otázky vyriešené a bolo jednoznačne

konštatované, že v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania sa skúma prípustnosť exekúcie. Odvolací súd ďalej poukázal na obdobné prípady vykonávania exekúcie na základe právoplatných rozhodnutí vydaných rozhodcovskými súdmi, kde bola spochybnená rozhodcovská doložka z dôvodu, že rozhodnutie rozhodcovského súdu obsahuje tzv. neprijateľné podmienky, kedy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť zmluvné podmienky poskytnutého úveru. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny predpoklad na prerušenie konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (viď výrok 1/ uznesenia odvolacieho súdu) podala oprávnená odvolanie (viď č. 1. 66 – 74 spisu). V ňom uviedla, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a odvolateľka toto pre nedostatok dôvodov považuje za nepreskúmateľné (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Navrhla rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať (a rozhodovať).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 250/2012 vo výroku o zmietnutí jej žiadosti o prerušenie konania, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu

odvolacieho. Uvedené potvrdzuje právna úprava prípustnosti dovolania voči takémuto rozhodnutiu podľa § 239 ods. 1 písm. b/, veta prvá O.s.p. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. októbra 2012 sp. zn. 21 CoE 250/2012 o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová